

Meester in het spijbelen

na het zien van Konrád in Lichtpunt

*spijbelen is levenskunst,
flaneren, plaveien strelen
met je pas, de gevels lezen:*

*kogelgaten als sneden
in een huid en namen
daarbij, heel de stamboom
van wie verdween*

*spijbelen, zegt hij alsof hij
tabaksvezels van zijn lippen
plukt: ik was er een meester in*

*koorddansen op een kade
waar nu de schoenen staan:
meisjeslaarzen, zwaargezoolde
stappers gegoten in brons*

*levenskunst is vergeten
waar de dag jou voert
en aanbelanden waar je
heen moet elke dag:*

*bij de lichamen die drijven
in de stroom, het rode laken
alsof het water een liefdesbed
was, de kogel een hoogtepunt*

*spijbelen is levenskunst,
bladeren door een boek
van straten en zien en steeds
getuigen: hier was het,
toen is het gebeurd*

*levenskunst is niet vergeten
en daarmee doorgaan
tot na je dood*

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society